

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН ПИРУВАЩИ СТУДЕНТИ

Превод от руски: Йордан Милев, —

chitanka.info

ПИРУВАЩИ СТУДЕНТИ^[0]

*Приятели, свободен час
дойде сред тишината.
По-скоро чашата пред нас,
покривка, вино златно!
Шуми шампанско в твоя съд.
На масата все Кант ли,
Сенека, Тацит ще стоят,
фолянт над фолианта?
На пода хладни мъдреци,
сами ще се владеем;
на пода учени глупци,
без тях в пира умеем.*

*Нима ще забележим трезв
студент сред нас в момента?
Та затова — да изберем
по-скоро президента.
Ще ни налее по реда
той пунш и грог уханен,
спартанци, а на вас вода
ще поднесе в стакана!
На нежността апостол драг,
добър мой Галич, Vale!*

*Ти млад си Епикуров брат,
с душа във сока ален.
Махни венеца по-добре,
бъди на президента,*

и ще завидят на царе
в миг нашите студенти.
Ръка дай, Делвиг! Ти май спиш?
Вдигни се, сънльо чинен!
Не под катедрата седиш,
унесен от латински;
край теб — другари, погледни;
с бутилката прекрасна,
за музата ни прав стани
и пий, женкар парнаски.
Хапливец мил да пламеней
след чаша пълна чаша!
И епиграмите излей
за чужди и за наши.

А ти, красавец млад в разкош,
нехранимайко весел!
На Вакх ще бъдеш жрец ти лош,
но прочее — завеса!
Макар студент, макар пиян,
аз скромността почитам;
по-близо шумния стакан,
на битката разчитам.

Другарю справедлив и мил,
в юмрук сложи юмрука,
да хвърлим в чашата за миг
дребнавата си скука.
За първи път не пием ний
и пазим се нерядко,
но щом ни чашата склони —
забравяме омраза.
А ти, години дето ред
само сред радост дишаш,
забравен, да, ти си поет,
но лошо басни пишеш;
без чин измъчвайки се, знай,

обичам те вълшебно,
сипи във канчето докрай —
разсъдък! Бог със тебе!

А ти, немирнико до днес,
на лудостта детето,
храбрецо весел, главорез,
приятел на сърцето,
бутилки, чаши да строшим
за здравето на Платов
и пак със пунш да продължим —
налят в казашка шапка!...

Любимецо на Аполон,
с китара, с глас сърдечен,
възпей под този небосклон
владетеля сърдечен.
Как сладко в свитите гърди
с звън мъката се лее.
Не, мен ли скръб ще победи?
Пияният се смее!

Не е ли по-добре сега
във чест на Бакхус тука
да вземеш, Роде, във ръка
ти своята цигулка?
Във хор запейте, господо,
сам всеки — невъзможно;
пресипнахте? — Не е беда:
за пийналите може.

Но как?... Светът е удвоен;
бутилката не чака;
върти се стаята край мен;
покри очите мрака...
Другари, где сте вие? Аз?
За Бакхус искам кратко...

*Вий спите вече в този час
над вашите тетрадки...
По-трезв поетът с грехове
е пак от всички хора.
Вилхелм, чети ни стихове,
за да заспя по-скоро.*

---

[0] Това стихотворение на Пушкин не е печатано приживе на автора. В стихотворението се споменават следните лица: *Галич* — преподавател в Лицея, *Делвиг* — другар на Пушкин, известен с мързела и остроумието си. „Красавец млад в разкош“ — *Горчаков*. „Другарю справедлив и мил“ — *И. Пушчин*. В следващата строфа се говори може би за *М. Яковлев*, който пишел посредствени басни. „А ти, немирнико“ — *Малиновски*. „Любимецо... с глас сърдечен“ — *Корсаков*. В следващата строфа се отправя призив към *М. Яковлев*, който свирел хубаво на цигулка, Пушкин го сравнява с прочутия цигулар *Роде*. „Вилхелм“ — *Кюхелбекер*. По форма стихотворението пародира „Певец во стане русских воинов“ на *Жуковски*. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.